

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 14. februar 2017 i sag nr. BS 45C-33/2015:

Advokat [E]

[adresse]

mod

Advokatnævnet

Kronprinsessegade 28

1306 København K

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag, der er anlagt den 6. januar 2015, vedrører spørgsmålet, om advokat [E] har tilsidesat god advokatskik.

Advokat [E] har nedlagt påstand om, at Advokatnævnets kendelse af 17. december 2014 (2013-3403/chn) ophæves, subsidiært formildes.

Advokatnævnet har nedlagt påstand om, at Advokatnævnets kendelse af 17. december 2014 (sagsnr. 2013-3403) stadfæstes.

Oplysningerne i sagen

Af Advokatnævnets kendelse af 17. december 2014 fremgår blandt andet:

"

Sagens parter:

I denne sag har advokat [A] på vegne [klager 1], [klager 2], [klager 3], [klager 4], [klager 5] og [klager 6] (herefter kaldet klagerne) klaget over advokat [E], København K.

Sagens tema:

Advokat [A] har på vegne klagerne klaget over, at advokat [E] har tilsidesat god advokatskik ved at have befundet sig i en interessekonflikt i forbindelse med en sag om erstatningsansvar for den tidligere ledelse i [bank 1].

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 25. oktober 2013.

Sagsfremstilling:

Det fremgår af sagen, at [klager 1] var direktør i det daværende [bank 1], mens de øvrige klagere var en del af bestyrelsen i selskabet.

[Bank 1] brød i september 2010 økonomisk sammen, hvorefter banken indgik en aftale med Finansiell Stabilitet A/S om overdragelse af selskabets aktiver og passiver til [bank 2], som var et datterselskab til Finansiell Stabilitet A/S.

I forbindelse med overdragelsen udarbejdede advokat [B] den 23. juni 2011 på foranledning af [bank 2] en redegørelse om undersøgelse af visse forhold i [bank 1]. Af redegørelsens konklusion fremgår bl.a. følgende:

"De væsentligste årsager til Bankens økonomiske sammenbrud

Det er min vurdering, at Bankens høje risikoprofil inden for erhvervs-mæssige udlån kombineret med en uforsvarlig organisation af Bankens virksomhed, specielt kreditorganisationen, manglende efterlevelse af retningslinjer m.v. for Bankens virksomhed og utilstrækkelige kompetencer har været de væsentligste årsager til Bankens økonomiske sammenbrud.

Banken har haft en høj risikoprofil i sin udlånsvirksomhed med høj udlånsvækst, koncentration af "store engagementer", overeksponering i fast ejendom, herunder også i ejendomsprojekter, ringe karakter af sikkerheder, betydelig eksponering i udenlandske aktiviteter og påtagelse af betydelige kreditrisici mod betaling i "upsides". Hertil kommer utilstrækkelig opfølgning og kontrol med Bankens udlånsengagementer samt uforsvarlige forhold i Bankens pantebrevsafdeling.

Bankens høje risikoprofil inden for udlån stillede særlige krav til Bankens kreditorganisation.

Det er min vurdering, at Bankens bestyrelse ikke har sikret etableringen af en organisation, der på forsvarlig vis har kunnet håndtere de risici, der har været forbundet med Bankens virksomhed.

[...]

Ansvar**Indledning og forbehold**

Min undersøgelse af Banken har omfattet en vurdering af, hvorvidt der findes at være begrundet mistanke om, at Bankens tidligere ledelse, revision eller nærtstående har begået ansvarspådragende og/eller strafbare handlinger i Banken.

Jeg har konstateret forhold, som, jeg vurderer, kan danne grundlag for et eventuelt erstatningsansvar, hvorfor det anbefales at gøre erstatningskrav gældende.

Hvor det anbefales, at der gøres et erstatningskrav gældende, er det forudsat, at samtlige erstatningsansvarsbetingelser er opfyldt, uden at dette specifikt nævnes.

Der er ikkeforetaget en opgørelse af de enkelte tabs størrelse."

[Bank 2] anmeldte herefter den potentielle ansvarspådragende begivenhed til forsikringsselskabet [forsikringsselskab 1], (nu [forsikringsselskab 1]), hos hvem banken havde tegnet ledelsesansvarsforsikring.

Ved e-mail af 29. juni 2011 til klagerne skrev [X] på vegne [forsikringsselskab 1]:

"På baggrund af redegørelsen fra advokat [B] og meddelelsen fra Finansiell Stabilitet har vi registreret anmeldelsen under skadenummer [...] som en omstændighed på forsikringen, jf. forsikringsbetingelsernes punkt 10.3 for så vidt angår ovennævnte ledelsesmedlemmer og for så vidt angår de forhold, der er nævnt i redegørelsen fra advokat [B].

Idet der endnu ikke er rejst erstatningskrav mod de enkelte ledelsesmedlemmer, og idet vi heller ikke kender det nærmere grundlag for sådanne krav, kan vi ikke tage stilling til forsikringsdækning.

For det tilfælde, at der rejses erstatningskrav, der er omfattet af forsikringen, har vi antaget advokat [E] fra [advokatselskab 1] til at varetage interesserne for samtlige ledelsesmedlemmer, idet vi anser det for væsentligt, at ledelsesmedlemmerne så vidt muligt repræsenteres af samme advokat. Hvis der måtte opstå interessekonflikter, må vi konkrete tage stilling hertil. Advokat [E] vil vende tilbage med indkaldelse til et fællesmøde til drøftelse af sagen."

Ved e-mail af 31. august 2011 til advokat [B] skrev advokat [E] bl.a. følgende:

"[Forsikringselskab 1] har anmodet om min bistand i tilfælde af, at der udtages stævning mod medlemmer af ledelsen af [bank 1] og [bank 3].

Derfor må du gerne holde mig underrettet om sagen."

Ved e-mail af 7. september 2011 til medlemmerne af [bank 1]s tidligere ledelse og bestyrelse, herunder klagerne, indkaldte advokat [E] til møde den 3. oktober 2011, idet han endvidere bl.a. anførte følgende:

"Forsikringselskaberne har anmodet mig om at tilrettelægge et møde med henblik på en indledende drøftelse med deltagelse af de tidligere ledelsesmedlemmer og repræsentanter for forsikringselskaberne.

[...]

Formålet med dette møde er en indledende drøftelse af sagen, herunder følgende spørgsmål:

*Forsikringerne
Dækningssummer
Tilrettelæggelse af forsvar
Kontaktpersoner
Tilvejebringelse af oplysninger og dokumenter
Repræsentation
Det indbyrdes forhold til den eksterne revision
Eventuelt"*

Af det udarbejdede referat fra mødet den 3. oktober 2011 fremgår bl.a. følgende:

"[X] orienterede om, at forsikringsbegivenheden (dækningen) først indtræder, når der faktisk er rejst et krav. Forsikringen dækker krav rejst i forsikringsperioden. Der blev dog før forsikringens ophør noteret "omstændigheder" baseret på advokat [B]s redegørelser af 23. juni 2011, der vil kunne føre til et krav. Der er ikke taget stilling til forsikringsdækning, idet der endnu ikke foreligger krav.

[E] oplyste herefter om sagens behandling. Overordnen blev der oplyst, at det er ønskeligt, at ledelsesmedlemmerne står sammen i denne sag og ikke strides internt. Formålet med at mødes nu, er primært, at alle har mulighed for at samles og drøfte situationen. Der blev oplyst om tidligere erfaringer fra lignende sager.

[...]

[X] oplyste, at hvis det viser sig, efter at der er udtaget stævning, at der er modstridende interesser, så vil [forsikringsselskab 1] vurdere, om der skal involveres flere advokater i sagen. Der er dog en fælles interesse i at ledelsesmedlemmerne står sammen.

Forholdet til pressen blev kort drøftet. [E] anførte, at det bedste er ikke at give journalister nogen kommentarer om sagen. Man vil som regel ikke kunne få alle nuancer frem, og i disse sager skal man som udgangspunkt ikke forvente "medvind" i pressen.

Alle blev opfordret til at sikre de oplysninger og dokumenter, som de hver især har af betydning for sagen. Endvidere opfordredes alle til at "nedskrive sine erindringer", inden der går for lang tid."

Af referatet fremgår endvidere, at tre af medlemmerne af den tidligere ledelsesgruppe mødte ved advokat.

Ved e-mail af 23. december 2011 til advokat [E] anmodede advokat [B] om en bekræftelse på, at advokat [E] kunne modtage stævninger og processtilvarslinger til frafald af kald og varsel. Advokat [E] besvarede e-mailen samme dag, den 23. december 2011, idet han bl.a. anførte følgende:

"Må jeg give bekræftelsen med en lille reservation.

Jeg er engageret af bankernes forsikringsselskaber og har i den egenskab kontakt til samtlige tidligere ledelsesmedlemmer. Og det betyder, at jeg naturligvis vil modtage stævningen fra dig og - når jeg har konstateret, hvem du har stævnet - forventer uden besvær at skabe det fornødne grundlag for, at jeg kan frafalde kald og varsel. Det vil jeg afklare hurtigst muligt, så der ikke opstår unødvendig forsinkelse, hvis der alligevel må forkyndes, hvilket jeg ikke forventer."

Den 29. december 2011 indgav advokat [B] på vegne FS Finans A/S, som er et datterselskab til Finansiell Stabilitet A/S, stævning mod den tidligere ledelse i [bank 1] med påstand om betaling af i alt 250 mio. kr. som følge af ledelsens erstatningspådragende adfærd.

Advokat [E] videresendte den 30. december 2011 stævningen pr. e-mail til klagerne, idet han bl.a. anførte følgende:

"I forhold til de processtilvarslede vil der blive foretaget forkyndelse. Det betyder, at disse må forvente besøg af en stævningsmand. Det skyldes, at advokat [B] vil have sikkerhed for, at processtilvarslingerne er kommet frem til rette modtager.

Med hensyn til de sagsøgte har vi aftalt, at jeg frafalder kald og varsel. Det betyder, at jeg modtager forkyndelse på alle de sagsøgtes vegne. Derved undgås besøg af en stævningsmand.

I sagens natur må vi som det næste gennemgå og overveje stævningen. Forsikringsselskaberne vil i den forbindelse også vurdere, om det er nødvendigt at tilknytte en yderligere advokat efter en nærmere vurdering af de beskyldninger, som stævningen fremfører mod de enkelte medlemmer af direktion og bestyrelse."

Ved e-mail af 3. januar 2012 til advokat [E] skrev advokat [C] bl.a. følgende:

"Som bekendt repræsenterer jeg sagsøgte 3 i sagen, [klager 3], der tidligere var medlem af bankens bestyrelse, indtil han udtrådte i marts 2009.

[...]

Som det bl.a. fremgik af det møde, der fandt sted den 3. oktober 2011, er der hos [forsikringsselskab 1] tegnet en bestyrelsesansvarsforsikring, og jeg forstod samtidig på mødet, at du bl.a. repræsenterede selskabet. Jeg går derfor ud fra, at nærværende mail kan betragtes som en anmeldelse af min klients sag overfor [forsikringsselskab 1] og beder for en god ordens skyld om en bekræftelse herpå. Jeg beder samtidig om at få tilsendt en kopi af forsikringspolicen og forsikringsvilkårene."

[X] besvarede e-mailen den 5. januar 2012, idet han bl.a. anførte følgende:

"Vi har noteret, at [klager 3] under retssagen ønsker at være repræsenteret af Dem.

I den anledning bemærker vi, at forsikringen alene dækker omkostninger, som er afholdt med vores skriftlige godkendelse. Hvis en sikret ikke ønsker bistand fra den advokat, som vi stiller til rådighed, er det den pågældendes eget anliggende, men policen dækker ikke omkostningerne herved.

Vi skal i øvrigt nævne, at vi finder, at det er bedst, hvis de sagsøgte er repræsenteret af samme advokat og tilrettelægger deres forsvar i enighed. Hvis en nærmere gennemgang af stævningen viser, at der er væsentlig konflikt mellem de sagsøgtes interesser, vil vi anvise yderligere advokatbistand blandt vores faste samarbejdspartnere."

Der var ligeledes korrespondance mellem advokat [E] og [klager 2].

Ved brev af 20. januar 2012 til klagerne og de øvrige medlemmer af den daværende ledelse af [bank 1] skrev advokat [E] på vegne [forsikringsselskab 1] bl.a. følgende:

"Forsikringsselskabernes accept af forsikringen og af efterfølgende fornyelser er baseret på oplysninger, som banken har afgivet, herunder bankens årsrapporter. Hver af de sikrede er ansvarlige for indholdet af årsrapporterne og har derfor alle medvirket til at afgive urigtige oplysninger.

Ovenfor er gengivet uddrag af de oplysninger, som ikke er retvisende. Det kan ikke udelukkes, at det under sagens behandling viser sig, at andre af de oplysninger, som forsikringens tegning og fornyelser har været baseret på, er urigtige. Det er herunder sandsynligt, at banken også før 30. juni 2009 havde pligt til at gennemføre nedskrivninger, som ved korrekt regnskabafslæggelse havde vist, at den ikke levede op til solvenskravene.

Da forsikringsselskaberne ikke ville have accepteret forsikringen, havde de rette forhold været oplyst, har forsikringsselskaberne ikke ansvar i henhold til forsikringen, jf. de ovenfor citerede bestemmelser i forsikringsaftaleloven.

[...]

Som følge af det ovenfor anførte dækker forsikringen hverken det aktuelle krav mod tidligere ledelsesmedlemmer i [bank 1] eller det krav, som efter det oplyste vil blive fremsat i en stævning mod tidligere ledelsesmedlemmer i [bank 3]. Tilsvarende gælder, hvis der måtte blive rejst andre erstatningskrav end de her omtalte."

Ved e-mail af 24. januar 2012 til advokat [E] skrev [klager 6] bl.a. følgende:

"Jeg skal gøre det kort i denne omgang, i den verserende sag er der proceduremæssige forhold herunder tidfrister/svartider. Den situation som der er meddelt ledelsen i [bank 1 og 3],

hvorledes stiller det sig i forhold til dig og dit kontor. Jeg har tidligere skrevet til dig og forespurgt om det var din opfattelse, at under- tegnede skulle finde en advokat til at varetage mine interesser i sagen. Du meddelte, at det mente du ikke ! Er det fortsat gældende?

Vil du på vore (mine) vegne søge om udsættelse af svarskriftet til retten?"

Advokat [E] besvarede e-mailen den 25. januar 2012, idet han bl.a. skrev følgende:

"Som konsekvens af det seneste, kan jeg ikke repræsentere dig eller de øvrige bestyrelses- og direktionsmedlemmer."

Ved stævning af 15. januar 2013 anlagde klagerne sag mod [forsikringsselskab 1] samt et færøsk forsikringsselskab med påstand om, at forsikringsselskaberne tilpligtedes at betale klagernes advokatomkostninger forbundet med den af FS Finans A/S anlagte sag samt det beløb, som en eller flere af klagerne måtte blive dømt til at betale i sagen. Klagerne er efterfølgende blevet meddelt fri proces til sagens førelse.

Advokat [E] repræsenterede [forsikringsselskab 1] i forbindelse med sagen.

Københavns Byret afsagde den 29. august 2013 kendelse om ikke at udskille klagernes påstand om betaling af advokatomkostninger til særskilt behandling. Byretten tog derimod [forsikringsselskab 1]s begæring om henvisning af sagen til [landsretten] til følge.

Med virkning fra 1. januar 2014 er advokat [E] indtrådt som partner i advokatfirmaet [advokatselskab 2].

Klagerne har oplyst, at advokat [D] fra [advokatselskab 2] har været fast advokat for [bank 1] forud for bankens sammenbrud. Advokat [E] har oplyst, at advokat [D] har været advokat for [bank 1] i konkrete sagsforhold.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Advokat [A] har på vegne klagerne påstået, at advokat [E] har befundet sig i en interessekonflikt, idet han i efteråret 2011 repræsenterede både [forsikringsselskab 1] og den tidligere ledelse i [bank 1].

Advokat [A] har til støtte herfor særligt gjort gældende, at [forsikringsselskab 1] ved e-mail af 29. juni 2011 oplyste klagerne om, at man havde antaget

advokat [E] til at varetage den samlede ledelses interesser, ligesom advokat [E] ved e-mail af 7. september 2011 indkaldte klagerne til møde med henblik på at tilrettelægge et eventuelt forsvar mod søgsmål vedrørende de forhold, der var omtalt i advokat [B]s rapport. Advokat [A] har i den forbindelse gjort gældende, at advokat [E] også ud fra en del af den øvrige korrespondance i sagen fremstod, som om han repræsenterede klagerne.

Advokat [A] har endvidere gjort gældende, at advokat [E] modtog stævning på vegne af klagerne, idet han samtidig frafaldt kald og varsel, hvilket ikke blot skete af praktiske årsager.

Advokat [A] har endelig gjort gældende, at advokat [D], advokatfirmaet [advokatselskab 2], efter klagers oplysninger har været fast advokat for [bank 1], og at der med advokat [E]s indtræden i partnerskab hos advokatfirmaet er risiko for, at oplysninger af relevans for sagen mellem den tidligere ledelse hos [bank 1] og [forsikringsselskab 1] bliver tilgængelige for advokat [E].

Indklagede:

Advokat [E] har påstået frifindelse og har til støtte herfor særligt anført, at han på intet tidspunkt har tilkendegivet over for klagerne eller andre, at han var engageret som advokat for klagerne. Han har heller ikke optrådt på en måde, der kunne få klagerne til at tro, at han var indtrådt i sagen som deres advokat.

Advokat [E] har endvidere anført, at [forsikringsselskab 1] forud for og på orienteringsmødet tydeligt præciserede over for klagerne, at advokat [E] repræsenterede [forsikringsselskab 1], og at forsikringsselskabet endnu ikke havde taget stilling til, om der var dækning under forsikringen, og dermed heller ikke havde anledning til at anvise klagerne en advokat.

Orienteringsmødet blev i øvrigt ikke afholdt med henblik på at indhente relevant information og dokumentation, men havde karakter af et generelt orienteringsmøde.

Advokat [E] har endelig anført, at hverken han eller advokat [D] har modtaget fortrolige oplysninger fra klagerne. De oplysninger, som advokat [D] måtte være i besiddelse af, er alle erhvervet af/på vegne [bank 1], hvorfor ingen af klagerne med rette kan forlange, at oplysningerne skal være tavshedsbelagte.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

En advokat må ikke bistå en klient i situationer, hvor en interessekonflikt er opstået, eller hvor der foreligger nærliggende risiko for, at en sådan konflikt opstår.

Advokatnævnet finder, selv om advokat [E]s opdrag ikke blev etableret ved direkte henvendelse fra de enkelte medlemmer af [bank 1]s ledelse, at i hvert fald nogle af klagerne med føje har opfattet advokat [E] som deres advokat i den varslede retssag om ledelsesansvar i forbindelse med [bank 1]s økonomiske sammenbrud. Advokatnævnet har i den forbindelse bl.a. lagt vægt på [forsikringsselskab 1]s e-mail af 29. juni 2011, og at advokat [E] på et tidspunkt i sagen var indstillet på at frafalde kald og varsel i en sag anlagt mod ledelsen.

Uanset, at det for Advokatnævnet ikke er godtgjort, at advokat [E] i forbindelse med varetagelse af den tidligere ledelses interesser i forhold til det varslede sagsanlæg, modtog fortrolige oplysninger, som han har kunnet bruge i den sag, den tidligere ledelse har anlagt mod [forsikringsselskab 1], finder Advokatnævnet, at advokat [E] ved først at have fremstået som klagernes advokat for derefter at repræsentere [forsikringsselskab 1] i sagen mod klagerne har befundet sig i en interessekonflikt eller nærliggende risiko herfor.

Advokatnævnet har herved lagt vægt på, at i hvert fald nogle af klagerne har optrådt i berettiget tillid til, at advokat [E] var deres advokat, hvorfor han ikke efterfølgende kan varetage en sag for klagernes modpart vedrørende et spørgsmål, som har tæt tilknytning til den sag, hvor han fremtrådte som klagernes advokat.

Advokatnævnet må endvidere lægge til grund, at advokat [D] har været advokat for [bank 1]. Advokatnævnet finder, at det ikke kan udelukkes, at advokat [D] i den forbindelse har varetaget sager eller har haft kendskab til sager af betydning for sagsanlægget mod den tidligere ledelse eller den tidligere ledelses retssag mod [forsikringsselskab 1]. Advokatnævnet finder på den baggrund, at advokat [E] ved ikke at være udtrådt af den sag, han varetog på vegne af [forsikringsselskab 1], senest på det tidspunkt, hvor han indtrådte som partner hos [advokatselskab 2], også herved har befundet sig i interessekonflikt eller nærliggende risiko herfor.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at advokat [E] har tilsidesat

god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Advokatnævnet pålægger som følge af det anførte og henset til, at advokat [E] i 2013 er pålagt en sanktion for tilsidesættelse af god advokatskik, advokat [E] en bøde på 20.000 kr. i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1. ...”.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af Advokat [E] og [X].

[E] har forklaret, at han har haft en advokatmæssig relation til det amerikanske forsikringsselskab [forsikringsselskab 1] (tidligere [forsikringsselskab 1]) (herefter [forsikringsselskab 1]) siden 1990'erne. [Forsikringsselskab 1] har i perioder været en stor klient, og han har ført mange sager af samme karakter for selskabet.

Han indgik en samarbejdsaftale med [forsikringsselskab 1], hvilket er et krav for alle advokater, og som i øvrigt giver tryghed i samarbejdet, idet det er afklaret, hvordan man rådgiver og honorerer sin bistand.

Mht. [forsikringsselskab 1]s begrænsning om kun at lade en advokat repræsentere de sikrede har [E] forklaret, at det udspringer af et omkostningshensyn, idet midlerne er begrænsede. Han har konkrete og dårlige erfaringer med sager, hvor der var brugt alt for mange penge på advokater, som ellers skulle være brugt til udbetaling af erstatning.

I den konkrete sag var der ikke meddelt forsikringsdækning, hvorfor forpligtelsen til at yde de forsikrede advokatbistand ikke var opstået.

[E] blev den 24. juni 2011 kontaktet af [X] fra [forsikringsselskab 1]. Det foregik formentlig ved, at [X] sendte en e-mail, som han fulgte op med en telefonsamtale. Advokat [B]s undersøgelse på vegne af Finansiell Stabilitet A/S blev fremsendt. Undersøgelsen angav overordnet, at Finansiell Stabilitet skulle anlægge sag og gøre et erstatningskrav gældende mod den tidligere ledelse i [bank 1].

Med hensyn til e-mail af 29. juni 2011 fra [X] til bankens tidligere ledelse og [E] i bilag H (ekstraktens side 128) har [E] forklaret, at han var involveret i tilblivelsen af mailen.

[E] blev engageret af [forsikringsselskab 1], for det tilfælde at der var forsikringsdækning. Det er typisk, at forsikringsselskaber vælger en af selskabet kendt advokat inden for egen kreds. Der ville kunne anvises flere advokater af forsikringsselskabet, hvis det blev nødvendigt. Den sikrede kan vælge sin egen advokat, men det foregår i så fald for egen regning.

Der pågik ingen egentlig sagsbehandling fra juni 2011 og frem til afholdelse af fællesmødet den 3. oktober 2011. Der forelå alene [B]s overordnede redegørelse, og der var endnu ikke rejst krav, hvorfor der ikke var noget at sagsbehandle i forhold til forsikringsdækning. Opgaverne bestod derfor i at skabe kontakt til de mange ledelsesmedlemmer, der var involveret, og arrangere et fællesmøde, idet der skønnedes at være et behov for at orientere nærmere om processen.

For så vidt angår e-mail af 31. august 2011 fra [E] til [B] i bilag A (ekstraktens side 138) har [E] forklaret, at han var engageret af [forsikringsselskab 1], hvorfor han helt rutinemæssigt tog kontakt til [B] med henblik på at sikre informationsgangen, så der var en kendt kontaktperson, når der skulle udtages stævning.

Fællesmødet den 3. oktober 2011 blev arrangeret og afholdt, da det er kendt fra andre tilsvarende sager, at der kan gå lang tid, før der sker noget i sagen i relation til de involverede, hvorfor der er et informationsbehov.

[E]s advokatfuldmægtig [F] indhentede kontaktoplysninger, så der kunne ske indkaldelse til mødet.

[E] udarbejdede dagsordenen til mødet. Det var praktisk med en dagsorden, når der var så mange mennesker indkaldt. Advokat [C] gav besked om, at han ville give møde for [klager 3]. [Y] blev indkaldt, idet han repræsenterede medarbejderbestyrelsesmedlemmerne.

Op til mødet var der enkelte henvendelser, hvis besvarelse blev "sparket til hjørne" under henvisning til det forestående møde.

Mødereferatet i bilag 4 (side 144 i ekstrakten) er udtryk for, hvad der blev talt om på fællesmødet. Der var 15 deltagere, og det blev holdt hos [forsikringsselskab 1]. [X] redegjorde generelt for forsikringsdelen, og [E] redegjorde derefter overordnet for, hvad en erstatningssag indebar. Der var tale om envejskommunikation, og der var ingen spørgsmål eller kommentarer, bortset fra den store debat, der var omkring, hvorvidt [E] kunne repræsentere de sikrede, og som blev styret af de fremmødte advokater.

Normalt er deltagerne på sådanne møder ivrige efter at fortælle om sagen. [E] har ikke nogen forklaring på, hvorfor der blev sagt meget lidt på dette møde.

Der blev endvidere afholdt et møde på Færøerne den 26. oktober 2011. Til dette møde var der langt flere mødedeltagere. Diskussionen om advokatvalg fyldte ikke noget. Der var til gengæld en længere diskussion om, hvorvidt

retssagen skulle foregå på Færøerne eller i Danmark. [X] og [E] afstod fra at tage stilling hertil og "sparkede det til hjørne".

I perioden fra den 3. oktober 2011 og indtil december 2011 havde [E] kontakt med enkelte personer, herunder [klager 2].

[Klager 6] spurgte, om [E] kunne anbefale en advokat. [E] svarede hertil, at han ikke frarådede ham at antage en advokat, og at [forsikringsselskab 1] skulle godkende et evt. advokatvalg, hvis selskabet skulle dække omkostninger hertil.

For så vidt angår e-mail af 20. december 2011 fra [E] til [B] i bilag C (side 146 i ekstrakten) har [E] forklaret, at han skrev til [B] af egoistiske hensyn, idet der var stort arbejde forbundet med at gennemgå stævningen, vurdere forsikringsdækning og afklare repræsentation af de sikrede, og det havde betydning af hensyn til planlægningen af hans tid.

[E] frafaldt kald og varsel, idet [B] bad om det. Han vidste, at mange mennesker ikke bryder sig om at få besøg af en stævningsmand, og det er derfor mere venligt over for de sikrede, hvis en advokat eller forsikringsselskabet formidler det. [E] svarede [B] med forbehold, idet de fremmødte advokater på fællesmødet havde anfægtet, at [E] kunne repræsentere de sikrede.

For så vidt angår e-mail af 30. december 2011 fra [E] til ledelsesmedlemmerne og deres advokater, i bilag 5 (ekstraktens side 149 og 150) har han forklaret, at der var tale om en praktisk foranstaltning med hensyn til frafald af kald og varsel, som han ikke ønskede at problematisere. Advokat [C]s udmeldinger indikerede imidlertid, at der måtte ske forkyndelse for alle.

I januar 2012 gennemgik [E] stævningen med tilhørende bilag, og han havde i den forbindelse intens kommunikation med [forsikringsselskab 1]. De drøftede bl.a., om al kommunikation vedrørende tegning af forsikringen skulle tilvejebringes. Noget tydede på, at banken ikke kunne have tegnet den pågældende forsikring. Der var givet urigtige oplysninger, herunder urigtige regnskaber, ved tegningen af forsikringen. Finansiell Stabilitet A/S havde således forkastet regnskaberne. På den baggrund skrev [E] ved brev af 20. januar 2012 til ledelsesmedlemmerne mv., at forsikringen blev ophævet efter forsikringsaftalelovens § 6.

[E] "trådte vande" og "sparkede til hjørne" i relation til sin kommunikation med [klager 6] og [klager 2] i perioden, hvor han gennemgik stævningen, for han begyndte at indse, hvad konsekvensen for de sikrede ville blive.

Forevist e-mail af 24. januar 2012 fra [klager 6] til [E] i bilag 11 (ekstraktens side 173) har [E] forklaret, at han ikke meddelte [klager 6], at han ikke skulle antage en advokat. [E] korrigerede dog ikke fejlopfattelsen. Han ved ikke hvorfor. Forsikringen var ophævet, så han undrede sig over henvendelsen og "trådte vande".

[E] vurderer, at [forsikringsselskab 1] ville have accepteret mere end en advokat, hvis der havde været forsikringsdækning. Interessenterne kunne have fordelt sig, så der havde været behov for tre advokater. Mindst en advokat skulle være engageret af [forsikringsselskab 1]. Det var imidlertid vigtigt at økonomisere og begrænse advokatomkostningerne, så pengene ikke slap op, førend der var udbetalt erstatning.

Med hensyn til sin indtræden som partner hos [advokatselskab 2] har [E] forklaret, at advokat [D] tidligere havde været advokat for [bank 1], men han havde ikke repræsenteret ledelsen personligt. Der var således ingen konflikt. [E] ved ikke, hvilke sager [D] havde behandlet.

Forespurgt, hvorfor [E] aldrig gjorde det klart, at han var [forsikringsselskab 1]s advokat, frem for at "træde vande" og "sparke til hjørne" i forhold til de sikrede, har han forklaret, at hvis der var forsikringsdækning, så ville [forsikringsselskab 1] insistere på, at han repræsenterede flertallet af de sikrede. Det var en selvfølge, hvorfor han ikke fandt anledning til at gøre det klart.

[X] har forklaret, at han har arbejdet hos [forsikringsselskab 1] i 11 år. [Forsikringsselskab 1] er et verdensomspændende forsikringsselskab. Han arbejder i den danske skadeafdeling, hvor han behandler ansvarssager, herunder ledelsesansvarssager, dvs. sager, hvor kunder anmelder økonomiske krav, der bliver rejst mod dem, og hvor han skal tage stilling til dækning.

I forbindelse med ledelsesansvarsforsikringer undersøges det først, om der er forsikringsdækning, og hvis der er dækning, tages der stilling til kravet. De forsikrede vejledes herom. Det er både den sikredes og selskabets interesse, der skal varetages.

Forevist e-mail af 17. januar 2011 fra [Z] til [X] i bilag H (ekstraktens side 131 og 132) har han forklaret, at forsikringen dækker krav, der er rejst i forsikringsperioden. Hvis der er rimelig forventning om, at der vil blive rejst et krav, og forsikringen er ved at udløbe, så kan den sikrede have interesse i at få anmeldt kravet. Der er således mulighed for, at sikrede kan få registeret et potentielt krav, hvilket betegnes "omstændigheder" i forsikringsbetingelsernes pkt. 10.3. Der er imidlertid ikke herved taget stilling til, om der er dækning.

På fællesmødet den 3. oktober 2011 gjorde [X] meget ud af at fortælle, at der ikke var taget stilling til forsikringsdækning på daværende tidspunkt.

Forevist e-mail-korrespondance mellem [Z] og [X] i bilag H (ekstraktens side 128-135) har han forklaret, at han besvarede [Z]s spørgsmål og vejledte hende om processen. Der forelå imidlertid ikke et krav og dermed ikke en forsikringsbegivenhed, hvorfor der ikke var taget stilling til dækning. Der blev dog registreret en "omstændighed", og hvis der var dækning, skulle [E] repræsentere de sikrede, for [forsikringsselskab 1] ville være med til at træffe beslutningen om valg af advokat.

Forespurgt til [E]s opgaver frem til 3. oktober 2011 har [X] forklaret, at [E] skulle indhente kontaktoplysninger fra de sikrede og arrangere fællesmødet. Der var mange forskellige sikrede, hvorfor det var formålstjenligt med et møde, hvor der var lejlighed til at stille spørgsmål og sikre, at alle fik samme information.

På mødet den 3. oktober 2011 fortalte [X] om forsikringsforholdene. Der var en diskussion om interessekonflikt og repræsentation, som blev rejst af de tilstedeværende advokater. Der var bekymring omkring, at [E] skulle repræsentere alle de sikrede. Der var imidlertid fra [forsikringsselskab 1] side ingen intention om, at [E] skulle repræsentere alle, hvis der var interessekonflikter. Man kendte ikke kravet på daværende tidspunkt, eller hvem der ville blive rejst krav mod, hvorfor det først senere ville være muligt at tage stilling til eventuelle interessekonflikter og antagelse af flere advokater. [E] sagde på mødet, at der ikke skulle udleveres materiale til ham eller [X]. De fremmødte blev foreslået at sikre beviser ved at skrive det ned, for der kunne gå lang tid, før der skete mere i sagen. [E] var ikke instrueret i at bistå de sikrede. De skulle afvente rejsning af kravet.

Forespurgt, har [X] forklaret, at det ikke er sikkert, at [E] skulle have ført sagen, hvis der havde været dækning. Der skulle være en dialog med de sikrede om valg af advokat, og [forsikringsselskab 1] skulle samtidig varetage sine egne interesser. [E] har tidligere bistået [forsikringsselskab 1] i andre sager, hvor de sikrede har valgt egne advokater.

[E] orienterede [forsikringsselskab 1] om klagen over ham.

[Forsikringsselskab 1] ville have taget ham af sagen, hvis han havde handlet i strid med god advokatskik. Efter Advokatnævnet afsagde kendelse, blev han taget af sagen.

Parternes synspunkter

Advokat [E] har i påstandsdokument af 23. november 2016 anført følgende:

" ...

Sagen vedrører to forskellige klagepunkter. Sagsøgerens anbringender til hvert af de to klagepunkter angives i det følgende.

1. Første klagepunkt – sideskift

Det første klagepunkt vedrører tilsidesættelse af god advokatskik ved først at have fremstået som klagerens advokat for derefter at repræsentere [forsikringsselskab 1] [...] i sagen mod klagerne.

Her fremføres følgende standpunkter.

I første række gøres gældende, at klagen er forældet i medfør af retsplejelovens § 147 b, stk. 2, hvoraf fremgår, at klager skal indgives inden et år, efter at klageren er blevet bekendt med det forhold, klagen vedrører.

Klagerne blev bekendt med, at jeg repræsenterede [forsikringsselskab 1] senest ved min skrivelse af 20. januar 2012. Klagen er indleveret den 25. oktober 2013.

Det kan ikke føre til en ændret vurdering, at jeg stadig repræsenterede [forsikringsselskab 1] den 25. oktober 2013, da klagen blev indgivet, idet der herved henvises til Advokatnævnets kendelse af 30. september 2015 (bilag G), hvor nævnet i en klage over et tilsvarende forhold ikke tillagde det betydning i forhold til forældelse, at de indklagede advokater fortsat opretholdt den repræsentation, der var klagens genstand.

Til det indholdsmæssige bemærker jeg, at jeg ikke på noget tidspunkt har bistået klagerne i den erstatningssag, der gav dem anledning til at indgive anmeldelse under en ledelsesansvarsforsikring i [forsikringsselskab 1]. Jeg var engageret som forsikringsselskabets advokat og fremtrådte kendeligt for klagerne som sådan. Herudover har jeg ikke i egenskab af advokat for klagerne modtaget fortrolige oplysninger fra klagerne, hvilket også er lagt til grund af Advokatnævnet.

Der foreligger derfor ikke sideskift eller noget, der fremtræder som sådan.

2. Andet klagepunkt – interessekonflikt

Det andet klagepunkt vedrører interessekonflikt eller nærliggende risiko herfor ved at jeg ikke udtrådte som advokat for [forsikringsselskab 1] senest på det tidspunkt, hvor jeg indtrådte som partner hos [advokatselskab 2] under hensyn til, at en anden partner i dette firma, advokat [D], har været advokat for [bank 1].

Til dette klagepunkt bemærkes følgende:

Advokat [D] har ikke bistået klagerne som advokat i den omhandlede tvist med [forsikringsselskab 1].

Advokat [D] var advokat for [bank 1], der hævdes at have lidt et tab som følge af uagtsomhed eller forsæt, der tilregnes klagerne i deres tidligere egenskab af bestyrelsesmedlemmer eller direktører i [bank 1].

Der foreligger ikke interessekonflikt i tilfælde, hvor en advokat bistår et aktieselskab med at anlægge erstatningssag mod tidligere bestyrelsesmedlemmer eller direktører, hvilket i øvrigt er nærliggende, hvis den pågældende advokat i forvejen har kendskab til sager af betydning for sagsanlægget.

Ligeledes er det ikke i strid med god advokatskik, hvis den pågældende advokat - med sin klients samtykke - giver oplysning om sådanne sager til det forsikringsselskab, hvori banken har etableret en ledelsesansvarsforsikring.

Af de nævnte grunde opstod der ikke interessekonflikt, da jeg indtrådte som partner hos [advokatselskab 2] og derved blev partner med advokat [D], idet advokat [D], som anført, uden videre kunne have bistået sin klient, banken, med at anlægge erstatningssag mod den tidligere ledelse og i den forbindelse, med samtykke fra sin klient, banken, udlevere oplysninger til forsikringsselskabet.

...”.

Advokatnævnet har i påstandsdokument af 6. december 2016 anført følgende:

“... ”

Til støtte for stadfæstelsespåstanden gør Advokatnævnet overordnet gældende, at advokat [E] har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, idet han ved at repræsentere [forsikringsselskab 1] i retssagen anlagt mod forsikringsselskabet af medlemmerne af den tidligere ledelse i [bank 1] bragte sig i to interessekonflikter eller nærliggende risiko herfor.

Advokatnævnet gør endvidere gældende, at klagen i sin helhed er rettidig, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 1.

Endelig gør Advokatnævnet gældende, at Advokatnævnets udmåling af bøden på 20.000 kr., jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 1, er passende.

Om den første interessekonflikt

Advokat [E]s opdragsgiver var [forsikringsselskab 1], men det var de enkelte medlemmer af den tidligere direktion og bestyrelse i [bank 1], overfor hvem erstatningskrav var varslet efter bankens økonomiske sammenbrud, som

advokat [E] skulle repræsentere. Selv om advokat [E]s opdrag ikke blev etableret ved direkte henvendelse fra de enkelte medlemmer af den tidligere ledelse, har de med føje kunnet opfatte advokat [E] som deres advokat i den varslede retssag.

Helt tilbage fra forsikringsselskabets anerkendelse af anmeldelse under forsikringen har ledelsesmedlemmerne haft berettiget forventning herom. Formuleringen i mailen af 29. juni 2011 fra forsikringsselskabet (ekstrakt side 136-137) har i sig selv skabt denne forventning. Der foreligger intet på skrift, heller ikke advokat [E]s referat af fællesmødet (ekstrakt side 144-145), der viser, at advokat [E] har taget afstand fra den forventning, som forsikringsselskabet bibragte de pågældende tidligere ledelsesmedlemmer.

Tværtimod har advokat [E]s frafald af kald og varsel i den anlagte retssag (jf. bl.a. ekstrakt side 149-150) – i overensstemmelse med en forudgående aftale herom – i væsentlig grad bestyrket denne forventning.

Det kan yderligere lægges til grund, at advokat [E] ikke på noget tidspunkt har adviseret de pågældende om, at de burde afstå fra at give ham oplysninger eller andet, som man normalt vil betro den advokat, der skal varetage ens interesser. Og videre, at advokat [E] ikke i den relevante periode har gjort opmærksom på, at han alene anså sig som advokat for forsikringsselskabet og således ikke repræsenterede de enkelte tidligere ledelsesmedlemmer.

Advokatnævnet gør herefter gældende, at det i situationen stod klart eller burde have stået klart for advokat [E], at ledelsesmedlemmerne havde eller kunne have den forventning, at han var deres advokat. – Og således, at de i relation til den varslede sag kunne søge rådgivning hos ham og give ham oplysninger i tillid til, at disse alene blev anvendt i varetagelsen af deres interesser.

Der har således været væsentlige hensyn at tage til de tidligere ledelsesmedlemmer, også selvom de ikke i gængs forstand var advokat [E]s klienter.

Efter forløbet var advokat [E] i kraft af sine advokatpligter afskåret fra at repræsentere forsikringsselskabet i den efterfølgende sag, som de tidligere ledelsesmedlemmer anlagde mod forsikringsselskabet med krav om forsikringsdækning. Erstatningssagen mod ledelsesmedlemmerne og ledelsesmedlemmers sag mod forsikringsselskabet var forbundne sager. Der bestod således en interessekonflikt eller nærliggende risiko herfor, da advokat [E] påtog sig sidstnævnte sag for forsikringsselskabet, hvilket må eller burde have stået klart for ham. Han handlede derfor i strid med god advokatskik.

Det er uden betydning for ansvarsvurderingen, hvordan der konkret blev disponeret, herunder om der konkret blev givet og anvendt fortrolige oplysninger fra de pågældende, og om der blev taget usaglige hensyn i kraft af advokat [E]s medvirken i retssagen mod forsikringsselskabet.

Det afgørende, at situationen var egnet til at skabe en interessekonflikt. Og der har hos de pågældende kunnet opstå en berettiget frygt for, at oplysninger fra erstatningssagen kunne blive brugt usagligt mod dem i deres sag mod forsikringsselskabet.

Allerede derfor skal Advokatnævnets kendelse stadfæstes.

Om den anden interessekonflikt

Hertil kommer, at advokat [E] bragte sig i endnu en interessekonflikt eller nærliggende risiko herfor som følge af sin indtræden som partner i [advokatselskab 2] pr. 1. januar 2014. Her er advokat [D] partner, og det ligger fast, at han var advokat for [bank 1] forud for bankens sammenbrud.

Advokat [E] blev "smittet" med den fortrolige viden, som det ikke kan udelukkes, at advokat [D] besad fra sit advokatarbejde for [bank 1]. Det har for omverdenen fremstået som en nærliggende risiko, at der skete videregivelse af fortrolige oplysninger.

Advokat [E] har ikke gjort gældende, at han ikke var vidende om eller burde være vidende om advokat [D]s hverv som advokat for banken.

Interessekonflikten i denne henseende eller den nærliggende risiko herfor forelå senest fra det tidspunkt, hvor advokat [E] indtrådte som partner i [advokatselskab 2]. Den kan dog også have gjort sig gældende forud herfor afhængig af kommunikationen mellem advokat [E] og advokatfirmaet om det forestående samarbejde.

Advokatnævnet gør gældende, at personkredsens interesse i beskyttelse af fortrolige oplysninger ubetinget vejer tungere end hensynet til, at forsikringsselskaber frit kan vælge advokat.

Om klagefrist

Klager til Advokatnævnet skal indgives inden et år efter, at klageren er blevet bekendt med det forhold, som klagen vedrører, jf. retsplejelovens § 147 b, stk. 2, 1. pkt. Det følger imidlertid af retspraksis, at når de dispositioner, der er klaget over, fortsat består, når klagen indgives, er fristen ikke begyndt at løbe. Der gælder således en i retspraksis indført suspensionsregel (jf. U 2006.429 H og U 1997.359 H).

Advokatnævnet bestrider, at klagefristen skal anses for overtrådt, for så vidt angår den første interessekonflikt.

Klagen blev modtaget i Advokatnævnet 25. oktober 2013. Fra påtagelsen af sin repræsentation af forsikringsselskabet etablerede advokat [E] en tilstand, der var i strid med god advokatskik. Advokatnævnet gør gældende, at klagefristen har været suspenderet, så længe den tilstand har bestået. Advokat [E] har oplyst, at han udtrådte af sagen umiddelbart efter Advokatnævnets kendelse (jf. ekstrakt side 36, 5. afsnit).

Klagefristen var således ikke begyndt at løbe, da Advokatnævnet afgjorde sagen, og der er allerede derfor ikke noget forældelsesproblem. Det er således uden betydning, i hvilket omfang det stod klart for de seks klagere efter advokat [E]s brev af 20. januar 2012 (ekstrakt side 167-169, smh. m. ekstrakt side 162-163), at han repræsenterede forsikringsselskabet. Viden om advokat [E]s repræsentation af forsikringsselskabet er i øvrigt ikke ensbetydende med indsigt i, at de havde grund til at klage.

Hertil kommer, at der er en sammenhæng mellem de to forbundne interessekonflikter, som i sig selv må medføre, at sagen i sin helhed med rette er blevet behandlet, jf. også bestemmelsen i § 147 b, stk. 1, 2. pkt. eller dennes analogi.

Om sanktion

Advokatnævnet gør gældende, at valget af sanktion og udmåling af bøde på 20.000 kr., jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 1, er passende.

Udmålingen er sket i overensstemmelse med retningslinjerne og praksis, herunder domstolspraksis, for bødeudmåling. I Advokatnævnets sanktionssystem opereres med en normalbøde på 10.000 kr. for et førstegangstilfælde uden formildende eller skærpende omstændigheder. Bøden for en grov overtrædelse er som udgangspunkt 20.000 kr. Bødens størrelse skal dog altid afgøres konkret i lyset af sagens omstændigheder. Hvis der er tale om en mindre forseelse, eller hvis der er formildende omstændigheder i forbindelse med en overtrædelse, kan der tildeles en irettesættelse. Tidligere afgørelser tillægges gentagelsesvirkning, og udgangspunktet i bødesager er bødefordobling. Sanktionssystemet er tiltrådt ved fast retspraksis (jf. bl.a. U 2016.1221 H). 5

Advokat [E]s tidligere sanktion for overtrædelse af god advokatskik er med rette tillagt gentagelsesvirkning.
...”.

Parterne har i det væsentligste procederet i overensstemmelse hermed.

Rettens begrundelse og afgørelse

I en e-mail af 29. juni 2011 til [Z] og cc til flere medlemmer af [bank 1]s bestyrelse og direktion samt til advokat [E] meddelte [X] på vegne af [forsikringsselskab 1] [...], at for det tilfælde, at der blev rejst erstatningskrav mod de pågældende ledelsesmedlemmer, der var omfattet af forsikringen, havde man antaget advokat [E] til at varetage interesserne for samtlige ledelsesmedlemmer, idet man anså det for væsentligt, at ledelsesmedlemmerne så vidt muligt var repræsenteret af samme advokat. Det oplystes endvidere, at advokat [E] ville vende tilbage med indkaldelse til et fællesmøde til drøftelse af sagen.

I en e-mail af 7. september 2011 indkaldte advokat [E] til fællesmødet. Af indkaldelsen til mødet fremgik, at formålet med mødet blandt andet var tilrettelæggelse af forsvar, tilvejebringelse af oplysninger og dokumenter samt repræsentation. Fællesmødet blev afholdt den 3. oktober 2011. Af referatet fra fællesmødet fremgik blandt andet, at advokat [E] redegjorde for sagens behandling.

Med en e-mail af 30. december 2011 videresendte advokat [E] stævningen i den danske sag, som han havde modtaget samme dag, idet han samtidig oplyste, at han med hensyn til de sagsøgte i sagen havde aftalt med dem, at han frafaldt kald og varsel.

Selv om advokat [E]s opdragsgiver var [forsikringsselskab 1], og selv om det ikke var de enkelte medlemmer af den tidligere direktion og bestyrelse i [bank 1], der kontaktede ham, finder retten, at de pågældende ledelsesmedlemmer, udfra de oplysninger de modtog fra [forsikringsselskab 1] og advokat [E] samt ved oplysningerne på fællesmødet, og ved at [E] påtog sig at frafalde kald og varsel, har kunnet opfatte advokat [E] som deres advokat i den varslede retssag. Hertil kommer, at advokat [E] ikke på nogen måde har tydeliggjort, at hans repræsentation afhang af, at der var forsikringsdækning, hvorved bemærkes, at den i sagen foreliggende mailkorrespondance, der fandt sted mellem advokat [E] og henholdsvis [klager 6] og [klager 2], gav indtryk af, at de pågældende opfattede situationen således, at advokat [E] repræsenterede dem.

Da erstatningssagen mod ledelsesmedlemmerne og deres sag mod [forsikringsselskab 1] var forbundne sager, bestod der en interessekonflikt eller nærliggende risiko herfor, da advokat [E] efter at have fremstået som advokat for ledelsesmedlemmerne, herefter repræsenterede [forsikringsselskab 1] i sagen. Herved handlede advokat [E] i strid med god advokatskik.

Advokat [E] repræsenterede fortsat [forsikringsselskab 1], da han den 1. januar 2014 indtrådte som partner hos [advokatselskab 2]. Da advokat [D] fra [advokatselskab 2] havde været advokat for [bank 1], finder retten, at det ikke kan udelukkes, at advokat [D] i den forbindelse har modtaget oplysninger af betydning for sagsanlægget mod den tidligere ledelse i [bank 1], eller den tidligere ledelses verserende sag mod [forsikringsselskab 1]. Da advokat [E] ikke udtrådte af den sag, som han varetog på vegne af [forsikringsselskab 1], da han indtrådte som partner hos [advokatselskab 2], har han også derved befundet sig i en interessekonflikt eller nærliggende risiko herfor, hvorved han har handlet i strid med god advokatskik.

Det følger af retsplejelovens § 147b, stk. 2, at klager over en advokat skal indgives til Advokatnævnet inden 1 år efter, at klageren er blevet bekendt med det indhold, som klagen vedrører. Det fremgår, at klagen er modtaget i Advokatnævnet den 25. oktober 2013. Retten finder, at klagerne senest ved advokat [E]s brev af 20. januar 2012 på vegne af [forsikringsselskab 1] om, at forsikringsselskabet betragtede sig som fri for ansvar, jf. forsikringsaftalelovens §§ 4-6, har været klar over, at advokat [E] repræsenterede [forsikringsselskab 1]. Da advokat [E] den 25. oktober 2013 fortsat var advokat i sagen for [forsikringsselskab 1], og den påståede krænkelse dermed fortsat bestod, da klagen blev indgivet, findes klagefristen ikke at være overskredet. Retten finder, at der ikke har foreligget sådanne særlige omstændigheder, herunder en sådan urimeligt lang periode, inden klagerne reagerede, at dette kan føre til et andet resultat.

Herefter, og da bøden anses for passende udmålt, stadfæstes Advokatnævnets kendelse.

Vedrørende sagens omkostninger forholdes som nedenfor bestemt, idet der er tilkendt et passende beløb til dækning af udgift til advokatbistand med 18.000 kr. Retten har ved fastsættelsen taget hensyn til sagens forløb og udfald.

Thi kendes for ret:

Advokatnævnets kendelse af 17. december 2014 (sagsnr. 2013-3403) stadfæstes.

Advokat [E] skal inden 14 dage betale sagens omkostninger til Advokatnævnet med 18.000 kr.

De idømte sagsomkostninger forrentes efter rentelovens § 8 a.

Lone Molsted

Pia Petersen

Inge Birgitte Møberg

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Københavns Byret, den 14. februar 2017.

Helena Christiansen, kontorfuldmægtig